

Eu vreau să vin

Dan Lazarescu

Eu vreau să vin, tu mă îndemni să plec,
Eu vreau să plec, tu îmi șoptești să stau.
Ce s-a-ntâmpnat cu cei care erau
Ca două jumătăți dintr-un întreg?

Când ne topeam pe buze un sărut,
Creșteau din noi aripi și pân' la cer
Ne înălțam cu sufletele ieri,
Azi parcă de acolo am căzut.

Și zdruncinați de căzătură stăm
Nelămuriți cu ceea ce simțim
Și întrebându-ne de mai iubim
Prin noi, haotici, vise căutăm.

Să le-mpletim în nopțile ce vin
Cu umbrele lor umede și reci,
Cotrobăim prin noi de ore-ntregi,
A noastre vise nu le mai găsim.

Le-am rătăcit fugind de-atâtea ori
De noi și zac, prin praf, pe undeva...
La mine-n hol, sub noptierea ta?
De astăzi nu mai suntem visători.

A stins răcoarea-acestei dimineți
Tot jarul care pâlpâia în noi,
Tăciuni au mai rămas în amândoi
Să ne-ncălzescă visu-ntregii vieți.

Eu vreau să plec, mă simt atât de gol,
Tu nu mai spui ca ieri... Te rog, mai stai!
Nu mai ești astăzi nici tu ce erai,
Nu mai suntem uniți de niciun dor.

Nu mai trăim azi vise în comun
Am adormit iubiți, colocatari
Când ne-am trezit eram, ce vise mari
Aveam odată, azi sunt toate scrum!